

Добжанська Анна Дмитрівна
студентка групи ПВ-2,
Старцева Дарія Сергіївна
студентка групи ПВ-3к
Науковий керівник:
Валінкевич Наталія Василівна
д.е.н., професор,
Державний університет
«Житомирська політехніка»

МЕХАНІЗМ ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

The organizational and economic mechanism of enterprise management as a complex has been determined activities characterized by a set of specific communication interactions that are required to take into account the planned, controlled and organized production changes in the field of organization structure, production processes and solve problems of ensuring and effective implementation of enterprise modernization.

Термін “механізм” в економічних наукових працях введений в обіг у другій половині 60-х років ХХ століття і, незважаючи на порівняну новизну, одержав всебічне поширення. Серед найважливіших структурних підрозділів “механізму” вітчизняні вчені виділяють: форми господарських зв’язків, завдяки яким здійснюється своєрідний “обмін речовин” в економіці, у тому числі оборот засобів виробництва, фінансово-кредитні відносини; форми організації суспільного виробництва (поділ праці, спеціалізація виробництва, його розміщення та інші, за допомогою вдосконалення яких суспільство впливає на розвиток продуктивних сил і забезпечує підвищення ефективності їх використання); сукупність економічних важелів і стимулів впливу на виробництво і учасників господарської діяльності, за допомогою яких забезпечується узгодження і стимулювання господарської діяльності; структуру, форми і методи планування і господарського керівництва, в складі яких одночасно з економічними можуть бути виділені також правові й соціальнопсихологічні форми і методи; спосіб функціонування господарської системи (незалежно від її розміру), в основу якого покладена певна сукупність виробничих відносин (ознаки процесу).

Ми вважаємо, що найбільш доцільним буде розглянути механізм як сукупність ресурсів економічного процесу і різноманітних способів їх сполучення, у зв’язку з тим, що модернізація є об’єктом дослідження. Однак формування структури управління, яка базована на протидії “старої” і “нової” структур, не має відповідного ефекту, оскільки, з однієї сторони, класичний тип побудови має явні переваги у великому виробництві, з налагодженими технологічними процесами, а з іншої, – органічний тип сприяє творчому підходу та розвитку ініціативності в трудовому колективі. Тому для кондиціоналізації рекомендується підприємствам диверсифікувати систему управління. З цією метою розробляються рекомендації, виходячи зі стадій розвитку, специфіки суб’єкта господарювання.

Механізмом управління підприємств є взаємодоповнюючі елементи, до складу яких входять: виготовлення сировини, підприємницькі методи та способи управління, якість продукції, інформація, інновації тощо. Раціональна взаємодія даних елементів, на наш погляд, здійснюється лише за рахунок їх сполучення, що зорієнтована на підвищення ефективності виробництва, рівня конкурентоспроможності продукції, економічного зростання підприємства. Поєднання таких елементів, як методи економічного, фінансового та організаційного спрямування, інноваційно-інвестиційного характеру, заходи організаційного, економічного, фінансового, маркетингового змісту можливі в атмосфері сприятливого організаційно-економічного, науково-інноваційного та фінансового розвитку підприємства. Необхідно визнати особливу роль управління при підвищенні саме якості продукції, оскільки на цьому етапі параметри характеризують сумарний результат дослідження: технічний рівень продукту, проектування, конструювання, стандартизації, уніфікації та технологічних рішень [1, с. 32-34]. Тобто механізм управління підприємством повинен бути достатньо гнучким, зорієнтованим на випередження змін факторів як внутрішнього, так і зовнішнього оточення, своєчасну мобілізацію внутрішніх потенцій і своєчасну оцінку рівня модернізації. Тільки в такому поєднанні зароджується можливість використання механізму змін. Тому використання у процесі формування механізму таких системних особливостей відтворення, як інтегруючі здібності й взаємозамінність його елементів, досягнення збалансованого найкращого співвідношення між ними дає можливість створення механізму управління підприємства, що характеризується максимальною результативністю.

В умовах глобалізації економіки на державному рівні існує необхідність розробки продовольчої програми, яка системно адаптована до стандартів ЄС (кадрові, організаційні, технологічні та правові системи сільського господарства) і призведе до успішних змін у функціонуванні харчової промисловості та сільського господарства. Але, на наш погляд, насамперед необхідно здійснити реструктуризацію сировинної бази галузі, сільських господарств та переробних підприємств. Тоді цілком обумовленим є стратегічне завдання країни щодо всебічного аналізу, вивчення та вирішення актуальних проблем ефективності використання, збереження та відновлення природних ресурсів, – земельного, лісового, водного, а також повітряного басейну, за умов досягнення оптимального рівня еколого-економічної рівноваги цих ресурсних складових потенціалів продовольчого комплексу [2, с. 93]. З початком реформування економіки країни уряд, намагаючись вирішити проблеми лібералізації економічних відносин і макроекономічної стабілізації в харчовій промисловості, прагне визначити стратегічний вектор, який буде спрямований на розвиток конкурентоспроможної національної економіки країни. Така ціль може реалізуватися, на наше переконання, за допомогою всебічної та глибокої модернізації вітчизняного виробництва, яке, зокрема, буде спрямоване на імпортозаміщення.

Список використаних джерел:

1. Валінкевич Н.В. Організаційний механізм раціонального споживання та відтворення основних засобів на підприємствах / Н.В. Валінкевич // Стратегія розвитку України (економіка, соціологія, право) : наук. журнал. – К. : НАУ, 2011. – № 2. – С. 31-36.
2. Шліхта В. М. Державний резерв – запорука економічної незалежності, енергетичної, продовольчої та екологічної безпеки України / В. М. Шліхта, О. І. Ізотенко // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 7. – С. 91-96.